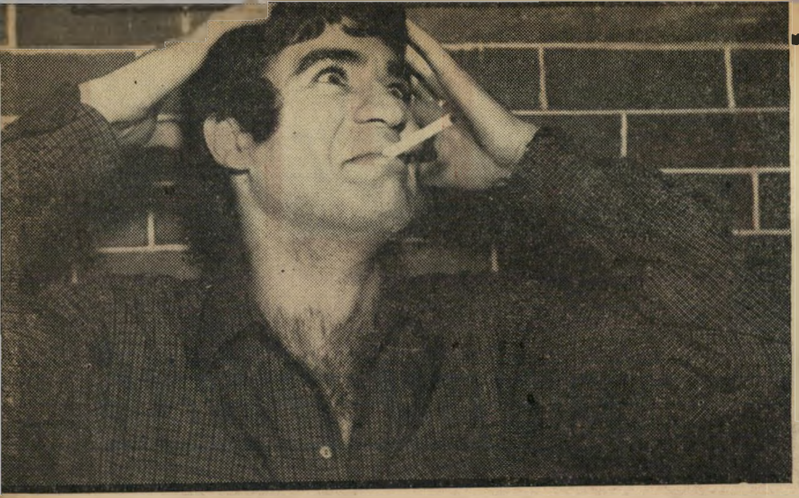

בהוצאת כספים מאשה, אבל האמת היא כי

אותי!

משרין והאמנתי לו.

נפגשתי איתו מספר פעמים. הוא אמר לי שהוא אוהב אותי והאמנתי לו. באחת

קיבלתי 3000 דולאר פחות מחיר המברק.

הוצאתי 9000 לירות לפי בקשת הנאשם, והוא אמר שהוא הולך לרופא שיניים. מסרתי לו כסף זה. באותו ערב או למחרת, אמר לי שצריך עוד 3000 ל"י וביקש שנוציא אותם. אמרתי לו שאין לי זמן והוא כתב צ'ק בעצמו. אני חתמתי על הצ'ק. לא ראיתי את הכסף שוב. בשאר הכסף קניתי כרטיס נסיעה עבורי לארצות־הברית ושמלות ומתנות לשרין.

עד כאן עדותה של מרייטה לרנר. עבור חלקה בפרשה, נדונה היא לארבעה חדשי

העדה

מרייטה לרנר מעידה בבית־המשפט. מולה: השופט מרדכי קנת ומזכירה של בית־המשפט.

הפגישות ביקש ממני לברר אם שרין עשי־רה... אחר־כך אמר לי להשיג כסף מ־שרין, ושאנסה לומר לה שהוא רוצה אותת ויבוא לארצות־הברית להתחתן איתה. כתו־צאה משיחה זו הלכתי לשרין ואמרתי לה שהנאשם רוצה בכל זאת להתחתן איתה, אם יהיה לנו כסף לעזור לו לחסל את חובו־תיו...

שרין נסעה הביתה. היא שלחה לי מכתב ששלחה כסף לבנק בתל־אביב. היא שלחה 3000 דולאר על שם הגברת רות דיין. הנאשם אמר לי שרות דיין היא קרובה שלו, והציע את השם הזה. אני מסרתי אותו לשרין... אני הוצאתי את הכסף.

הלכתי לרות דיין ואמרתי לה שישנו כסף. היא צעקה עלי. ביקשתיה לבוא לבנק, אך היא סירבה. דאגתי מה יהיה עם הכסף. הלכתי לשמוליק והוא אמר שנשלח מברק לשרין שתחליף את השם רות דיין לשמי. בסוף

רות דיין

בחברת סניגורו של קראוס, עורך־דין צבי לידסקי. אשתו של משה דיין לא העידה.

אותי, וכי אף פעם לא הרגישה טוב בחברת גבר כפי שהיא מרגישה איתי.

לא ידעתי מניין לקחה כסף לנסיעתה. היא סיפרה לי שמכרה את החנות שלה. היא הציעה לי מספר פעמים כסף כדי שאלמד, ואחר־כך אחזיר לה. היא סיפרה לי כי היא בת למשפחה עשירה.

קיימתי עם מרייטה יחסים עוד בזמן ששרין היתה בארץ. מרייטה אף פעם לא אמרה לי שהיא רוצה להתחתן, כי עקרונית, הנשואין אינם מוצאים חן בעיניה. באחת הפגישות לפני שנסעה נתנה לי צ'ק. היינו בדירתי וקיימנו יחסים. היא ביקשה ש־אעשה לה טובה ואכתוב לה את הצ'ק מפני שאינה יודעת עברית.

„נמאסו כל הנש'ם!"

אומר שמואל קראוס, ששמו הולך לפניו כאחד מנערי־הזוהר והדון־ז'ואנים של רחוב דיזנגוף. אחרי שהסתבך בבת־אחת עם חצי תריסר נשים, הצהיר כי היה מעדיף חברת קופים.

היא היתה טובה אלי ונחמדה ולא יכולתי לסרב לבקשתה, ולכן הלכתי ופדיתי את הצ'ק אחרי שמלאתי אותו בבקשתה... היא באה אחר־כך לחנות. אמרה לי, מה שלומך מותק? ושאלה אם זה בסדר. אמרתי שזה בסדר. נתתי לה את הכסף שפדיתי.

אחרי שנסעה קיבלתי ממנה מכתבים וגם צ'ק על סכום 100 דולאר. לשרין כ"ץ לא הבטחתי נשואין ולא דיברתי איתה על זה. את מרייטה לא אהבתי וגם לא אמרתי לה שאני אוהב אותה.

חייתי איתה משום שאני חושב שגם הרבה גברים אחרים לא היו מסרבים לעשות כן. לא קיימנו יחסים הרבה פעמים. לא הרגשתי אליה כל קשר נפשי. היא מצאה חן בעיני כאשה. כל העזרה שקיבלתי ממנה היתה סיפוק מיני, מתנות מספר ו־100 דולאר. כן קיבלתי ממנה השראה של בס־חון שיש לי אדם שאוכל לסמוך עליו.

★ ★ ★

הקוף — חבר

עד כאן עדותו של שמוליק קראוס. האם הוא היה קורבן של קנוניה של צעירה תככנית? על־כך יפסוק בית־המשפט.

אולם עד לפסק־הדין קבע כבר שמוליק פסק־דין משלו: „נמאס לי מכל הנשים! הייתי נוסע עכשיו קצת לקנדה לחיות ב־יערות. אני משתגע להיות בחיק הטבע בלי נשים. אגב, בבית־הסוהר הכרתי בחור אחד שסיפר לי שהחברים הטובים ביותר שלו הם הקופים בגן־החיות. אפשר ללמוד מזה הרבה על החיים."

על מרייטה אומר שמוליק: „היא פשוט ניסתה להפיל אותי בפח ברגע שידעה כי איבדה אותי. בעצם, האשה היחידה שאני חב לה משהו היא הרקדנית ג'וזי כ"ץ, עמה יצאתי במשך שנתיים. כשאני רואה את ג'וזי רוקדת אני משתגע.

„אני לא יודע מה רוצים ממני. אני לא רץ אחרי חתיכות. אני אפילו חושב שאין בי שום קסם. אני פשוט נקלע למקומות לא־נכונים שאחרים אינם נקלעים אליהם."

הנאשם

שמואל קראוס, דמות ידועה בבוהימה התל־אביבית, שהיה בזמנו שחקן, זמר ובארמן, מעיד במשפטו בבית־המשפט המחוזי בתל־אביב בפני שופט בית־המשפט מרדכי קנת. בעדותו הכחיש הנאשם את כל ההאשמות שיוחסו לו.

מאסר. לפני שבועיים, זמן קצר לפני שנק־ראה להעיד במשפטו של קראוס, ניסתה להתאבד בכלא. אחרי שסיימה את עדותה בבית־המשפט התעלפה, ובמשך 20 דקות שכבה במסדרון בית־המשפט עד שהכרתה חזרה אליה.

★ ★ ★

מרייטה — מקור להשראה

גירסתו של שמוליק קראוס על הפרשה, כפי שנגולה בבית־המשפט, היתה אחרת. **סיפר הוא:**

כשהכרתי את מרייטה ושרין כ"ץ כבארמן בפורטו־ריקו... נפגשנו שם מספר פעמים. מרייטה אמרה לי ששרין רוצה להכיר את תל־אביב, ואמרתי שאני מוכן ברצון להר־אות לה את העיר. לקחתי אותה לשוק הכרמל ולרחוב דיזנגוף ושם נפרדנו. מאז לא ראיתי את שרין כ"ץ.

כעבור שלושה ימים באה מרייטה לבדה. היא אמרה שבקרוב היא נוסעת לארצות־הברית ועומדת לקבל שם תפקיד כדוגמנית. היא הציבה את עצמה כבעלת שלושה בתי־קפה. האמנתי לה. התידדנו. היא טילפנה אלי כל יום ונפגשנו. היו לנו יחסים אינטימיים, והקירבה שלנו נמשכה עד שלו־שה ימים לפני נסיעתה.

לפני נסיעתה היא אמרה שהיא אוהבת

מוות במידבר

שמואל קראוס באחד משבעת התפקידים אותם גילם בסרטו של אורי זוהר **חור בלבנה.** בתמונה נראה שמואל בתום סצ'נה של דו־קרב בין שני בוקרים, כשאהובתו, (כריסטיאן דאנקור) מקוננת על גחיתו.